

IMMAGIZMUSOK

1.

Az elejtett könnyek cseppjeiben,
viharzó megállók közt,
az eltört rúzs darabjaiban.
Megemészthetetlen, kesernyés,
darabos, adalékokkal teli
gondolataidban.
Ott kuporogsz

2.

Van a szeretkezés után egy szakasz:
valami a hajnal és a reggel közt,
amikor te sem alszol és én sem,
létezőnk. Egymáshoz nem
szólunk, hallgatunk.
Fekszünk. Visszaalszunk.

A paplan alól kibúvó jéghideg
Combod a térdemhez ér.

3.

Félek az üvegajtóktól.
Ragaszkodom az ágyam alatt
heverő játékokhoz. Minden
szavamban ott a remegés. Új színekre
vágom, mint egy kifakult
festővászon. Szeretem a macskákat,
de a macskák nem szeretnek engem.

4.

Elfogytak mind a szavak.
 Egy se maradt: húsos csontként
 hiénák martaléka lettem.
 Furcsálló tekintet
 a megálló túloldalán,
 feszül a szembogár, mint
 száraz lepedő a szárítón.

Kopogj úgy, hogy ne
 halljam.
 Töltsd vissza a bort az üvegbe,
 aztán öntsd ki az üvegből a bort.

5.

Ez is csak egy próbálkozás.

Félkész áru vagyok.

A vonat mindig fél kettőkor
 halad el,
 valaki fekszik a síneken:
 idegen tárgy tépi fel
 a húst.

Nem hiszek a prímszámokban,
 Sem a természetesekben.

A meghúzott fegyvertárban
 éppen kifogyott a töltény.

6.

A gyermek az első szóval
 próbálkozik.
 Új íz voltál a számban,
 lejárt a szavatosság.
 Halk pusmogások
 elfordulás után.

Példamondatok a semmire.

7.

Mondhatnál valamit,
ami igaz.

Naiv vagyok.

Égett pillecukor
fapálcika hegyén.

Tüdőm grafitszínű,
ahova tiszta papucsba

se. Betettelek
a többi közé.

Műanyag,
szennyezed
életteremet.

8.

Zöld sál volt a nyakad körül.
Ekkor láttalak utoljára.

Az emlékek elbújtak,
a fotóalbumban megfakult
arcod honvágya
Ragyog.

Képek jönnek, felírom:
mézbor, elszakadt strandpapucs, füstkarikák.
Legyen kéznél valami,
ha elfelejtenélek.

9.

Te a fehér mezőn, én feketén.
Parancsszóra mozdul a gyalog,
a királynő belészeret. Bástyák
előttem, a király B4-en.
Ahol győzhetne, ott visszafordul.

Könnycseppek mattok helyén.

10.

Lennék bármi: egy kilyukadt gumiabroncs,
tintafolt, rúzsfoltos ing, csak ne
juss többet eszembe. Kinőtt rózsza
tövis nélkül. Ami jó,
gyors tempóban elindult az ellenkező
irányba. A dolgok egyszerűek.
Én nem vagyok dolog.

11.

Mint a tőkehalat, úgy kell
kibelezni, hogy megízleled
legjobb részemet. Egyszer meghalunk –
ez biztos, de ne beszéljünk róla.
Ha elindulok felfelé,
mélyen vagyok,
ha lefelé,
túl fenn.

12.

Idomított állat voltam.
Megtanítottál az esőben
fürdeni, tányérből enni,
lepkéket gyűjteni.
Kartotékból hiányoznak
lelki adataim.
Téged szerettelek azok helyett,
akiket nem tudtam. Sodródrom
lyukas tutajban kiszáradt
tengeren.

13.

Az utolsó csepp a
pohár fenekén maradt.

Kihűlt helyeden
kiszáradt molylepkék.

Az epret utáltad,
mégis azt kértél.

14.

A hóbaglyok
tíltakoznak. A kanapén
pipacsmintás vánkosok
ölekeznek. El kéne
menni. Van egy kis
dinnyehéj. Csak az nem
világos, miért vagyok itt,
ha sehol sem
kéne lennem.

15.

A némaság bosszant.
A zajok legalább őszinték.
Hópehely vagyok
téli éjszakán,
homok,
amit elhord a szél.
Az árnyékom már nem követ.
Nejlontáskában váraozom.

16.

Most azt a semmit
viszem a zsebemben,
amitől elhallgattunk.
Kilégzés utáni halk
zöreij. A hullámok
mossák a partot. Lépteim
helyén törött tükrök.
Ha találkozunk,
ne ismerj meg.